

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1951
ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ι. Η ιδιάζουσα μορφή τῆς ἑλληνικῆς οικονομίας κατὰ τὸ 1951

Τὸ ἑλληνικὸν οικονομικὸν πρόβλημα ἐμφανίζεται ἐκ πρώτης ὄψεως ὑπὸ κάπως ἰδιάζουσαν μορφήν κατὰ τὸ 1951. Αἱ γενικαὶ διαπιστώσεις, ὡς πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἑλληνικῆς οικονομίας καὶ τὰ πραγματοποιηθέντα ἐπιτεύγματα εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς, τοὺς ὀργανικοὺς καὶ τοὺς νομισματικοὺς, ἦσαν τοιαῦται, ὥστε θετικῶς νὰ ἐλπίζεται ὅτι ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία θὰ ἤρχιζε μὲ τὴν εἴσοδον τοῦ 1952 νὰ ἐπιτελῆ τὰ πρῶτα ἀσφαλῆ βήματα πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἀποκαταστάσεως μονίμου σταθερότητος καὶ ὁμαλότητος. Καὶ τοῦτο παρὰ τὴν εὐπαθεῖ κοινωνικὴν πλευράν, τὴν ὅποιαν παρουσιάζει ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία, λόγῳ τῶν καταστροφῶν τὰς ὁποίας ὑπέστη, καὶ τὴν εὐαισθησίαν ἣν ἐμφανίζουν τὰ δημόσια οικονομικά, λόγῳ τῶν ἐκτάκτων στρατιωτικῶν δαπανῶν. Πράγματι, καθὼς προκύπτει ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους ὑπολογισμοὺς, ὄλγαι χῶραι παρουσιάζουν τόσον ὑψηλὰ ποσοστὰ αὐξήσεως εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν ἐντὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους· ἡ γεωργικὴ παραγωγή, ὡς ἀποτέλεσμα τῶν ἐκτελουμένων ἔργων, ἠδύξθη κατὰ ποσοστὸν ἀνώτερον τοῦ 10%, ἡ βιομηχανικὴ παραγωγή κατὰ 14%, τὸ δὲ γενικὸν ἔθνικόν εἰσόδημα φαίνεται ὅτι ὑπερέβη σημαντικῶς τὸ προπολεμικόν, αὐξηθεῖσας οὕτω τῆς ποσότητος τῶν διαθεσίμων καὶ προσφερομένων ἐν τῇ χώρᾳ ἀγαθῶν. Οἱ δημοσιονομικοὶ πόροι ἀνεπτύχθησαν, τῆς ἀποδόσεως τῶν ἀνελθούσης ἀπὸ 4630 δισεκατομ. δραχμᾶς τὸ 1950 εἰς 5700 δισεκατομ. δραχμᾶς τὸ 1951, ἐνῶ τὸ ἔλλειμμα περιορίζετο. Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν, ἡ ὁποία ἐβασίζετο ἐπὶ γενικωτέρου πλέον οικονομικοῦ προγραμματισμοῦ καὶ ἐπραγματοποιεῖτο μὲ ἐπιταχυνόμενον συνεχῶς ρυθμόν, ἀνήλθον ἀπὸ 613 δισεκατομ. δραχμᾶς κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ 1950 εἰς δρχ. 750 δισεκατομ. κατὰ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τοῦ 1951.

Τὴν χαρακτηριστικωτέραν ὅμως ἐκδήλωσιν τῆς γενικῆς βελτιώσεως ἀπετέλεσεν ἡ ἔθνικη νομισματικὴ μονάς, εἰς ἣν ἐκφράζεται ἡ δυναμικότης μιᾶς οικονομίας. Καθ' ὅλην, πράγματι, τὴν διαδρομὴν καὶ μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1951, ἡ ἑλληνικὴ δραχμὴ, παρὰ τὰς ἀποτόμους διακυμάνσεις τῶν διεθνῶν τιμῶν, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι φυσικὸν νὰ εἶναι ἐξαιρετικῶς εὐαίσθητος ὡς ἐκ τῆς ἐξαρτήσεως τῆς ἑλληνικῆς οικονομίας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀνέκτα τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς καὶ τὴν κυριαρχίαν τῆς καὶ ἐφαίετο νὰ ἀναλαμβάνῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν ὀργανικὴν τῆς ἀποστολὴν ὡς νομίσματος. Οὕτω, τουλάχιστον, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐρμηνευθοῦν τὰ φαινόμενα : 1) τῆς συνεχοῦς αὐξήσεως τῶν τραπεζικῶν καταθέσεων, τὰ ἐκδηλούμενα κυρίως διὰ τῆς προΐουσης βελτιώσεως τῆς σχέσεως μεταξὺ ποσοῦ καταθέσεων καὶ κυκλοφορίας χαρτονομίσματος ἀπὸ 80,7% τὸν Δεκέμβριον 1950 εἰς 96,6% τὸν Δεκέμβριον 1951, 2) τῆς παρὰ τῆ ἡμετέραν Τραπεζήν, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελῆ τὴν κυριωτέραν δεξαμενὴν τῶν καταθέσεων, συγκριτικῆς ποσοστιαίας αὐξήσεως τῶν ἰδιωτικῶν καταθέσεων ἔναντι τῶν καταθέσεων ἀναγκαστικῆς μορφῆς. Αἱ ἰδιωτικαὶ καταθέσεις πάσης φύσεως ἀντεστοίχουν πρὸς τὰ 36,7ο) τῶν καταθέσεων τῶν δημοσίων καὶ ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1950, καὶ πρὸς τὰ 55,1ο) τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1951. Καί, τέλος, 3) τῆς ἀνασχέσεως τῶν ὑψωτικῶν τάσεων, τῆς πιέσεως τοῦ πληθωρισμοῦ ἐν τῇ χώρᾳ ἀποδειχθείσης, κατὰ τὸ μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου χρονικὸν διάστημα, πολὺ μικροτέρας ἀπὸ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τοῦ παρελθόντος ἔτους, δεδομένου ὅτι ὁ τιμᾶριθμος μεταξὺ Δεκεμβρίου 1950 καὶ Σεπτεμβρίου 1951 ἀνήλθε κατὰ 4,7ο), ἐνῶ κατὰ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον, Δεκεμ-

βρίου 1949 — Σεπτεμβρίου 1950, κατά 10,20), Τὰς εὐνοϊκὰς ταύτας συνθήκας διὰ τὸ νόμισμα κατέστησε μᾶλλον ἀποδοτικὰς τόσοσιν ἢ διατήρησις σταθερὰς τῆς τιμῆς τῆς χρυσοῦς λίρας, ἄνευ σημαντικῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τοῦ 1950, ἐπεμβάσεων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅσον καὶ ἡ χάρις εἰς τὰ κυβερνητικὰ μέτρα καὶ παρὰ τὴν αὐξησιν τοῦ συνόλου τῶν πρὸς τὴν οἰκονομίαν πιστώσεων ἀπὸ δρχ. 4.483 δισεκατομ. εἰς 5.457 δισεκατομ., ἧτοι κατὰ 974 δισεκατομ. μεταξύ Ἰανουαρίου καὶ Ὀκτωβρίου 1951, συγκράτησις τοῦ ὄγκου τοῦ κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος.

Παρὰ τὴν καταφανῆ ταύτην πρόοδον, ἧτις ἐπετελέσθη εἰς ὄλας σχεδὸν τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, καὶ τὴν προσθήκην τῶσιν ἐνεργητικῶν στοιχείων εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου, ἀποτελεῖ βεβαίως ὄχι καὶ τόσοσιν εὐχάριστον πραγματικότητα τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον τοῦ λήξαντος ἔτους ἀνεβίωσε μακροχρόνια τὰ γεγονόσιν, ὅτι κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον τοῦ λήξαντος ἔτους ἀνεβίωσε μακροχρόνια κατάστασις νομισματικῆς ἀνησυχίας. Αὕτη, ὀφειλομένη εἰς λόγους κυρίως ψυχολογικούς, οἱ ὅποιοι ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας τῆς διεθνοῦς ἀνωμαλίας καὶ ἀσταθείας εἶναι ἰσχυρότεροι τῶν οὐσιαστικῶν, θὰ ἠδύνατο, ἐάν δὲν κατωρθοῦτο ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους ἡ ἀνακοπὴ τῆς ἀναγεννηθείσης ἀποθησαυριστικῆς διαθέσεως, νὰ ἀποτελέσῃ τὴν πηγὴν καὶ τὴν ἀφετηρίαν νέας οἰκονομικῆς διαταραχῆς ἐν τῇ Χώρᾳ καὶ δυσχερειῶν εἰς τὴν ἀσκήσιν ἀποδοτικῆς πιστωτικῆς πολιτικῆς.

II. Αἱ ἀφορμαὶ τῆς νομισματικῆς ἀνησυχίας

Δύο, κυρίως, δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς αἱ βασικαὶ αἰτίαι, ἐξ ὧν ἐξεπήγασαν οἱ παράγοντες ἐκεῖνοι, οἱ πραγματικοὶ καὶ οἱ ψυχολογικοὶ, οἵτινες κατέτεινον εἰς τὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν ἐμφανισθέντων ἐνθαρρυντικῶν δεδομένων, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατὰ τὴν διαδρομὴν τοῦ 1951 ἐθεμελιόυτο ἡ ἀναπτυσσομένη κρατικὴ προσπάθεια πρὸς διασφάλισιν τοῦ νομίσματος, τὸ κεντρικὸν τούτου διὰ τὴν οἰκονομίαν στοιχείου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δύνανται μόνον νὰ στηριχθῇ καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ ἀποδοτικῶς οἰαδήποτε οἰκονομικὴ προσπάθεια. Τὸν πρῶτον παράγοντα ἀσταθείας ἀπετέλεσεν ἡ περικοπὴ τῆς Ἀμερικανικῆς Βοηθείας, ὁ καθορισμὸς τοῦ μεγέθους τῆς ὁποίας, μαζὶ μὲ τὰς διεθνεῖς ἐξελίξεις, ἀποτελεῖ τοὺς δύο βασικοὺς συντελεστάς, οἵτινες προσδιορίζουν τὴν ἀκολουθοῦσάντων ἐν τῇ Χώρᾳ οἰκονομικὴν πολιτικὴν.

Τὸν δεῦτερον, καὶ ἐξ ἴσου πρὸς τὸν προηγούμενον, ἀποφασιστικὸν παράγοντα τῆς δημιουργηθείσης ἐν Ἑλλάδι νομισματικῆς ψυχολογίας, λόγῳ τῆς στενῆς ἐξαρτήσεως τῆς Ἑλλάδος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀπετέλεσαν αἱ πληθωρικὰ ἐκεῖναι δυνάμεις αἵτινες ἐπεκράτησαν καθ' ὁμοίωμορον σχεδὸν τρόπον εἰς ὄλας τὰς ἐλευθέρως χῶρας καὶ αἵτινες προέκυψαν ἀπὸ τὰ προγράμματα ἐξοπλισμῶν, τὴν ἀντίστοιχον περικοπὴν τῆς Ἀμερικανικῆς Βοηθείας, τὴν ἔλλειψιν πρῶτων ὕλων καὶ τὰς δυσμενεστάτας προβλέψεις ὡς πρὸς τὰς μελλοντικὰς ἐξελίξεις. Εἰς τοὺς παράγοντας τούτους προσετέθη ἡ ἐπίδρασις ὀρισμένων ἐσωτερικῶν στοιχείων, ἰδιαίτατα δὲ τῆς αὐξήσεως τῆς ἐν τῇ Χώρᾳ νομισματικῆς κυκλοφορίας κατὰ 428 δισεκατομ. δραχμῶν.

Ἡ τοιαύτη αὐξησις πρέπει νὰ θεωρηθῇ, βεβαίως, ἀκίνδυνος ἀντικειμενικῶς, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπραγματοποιήθη εἰς ἀναλογίαν μεγαλυτέραν τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἐπενεργεῖ ὅμως δυσμενῶς ἐπὶ τῆς νομισματικῆς σταθερότητος συνεπείᾳ τῆς ἐξελίξεως τῶν ἄλλων παραγόντων, τῶν προσδιοριζόντων τὴν νομισματικὴν ψυχολογίαν καὶ τὴν προσφορὰν ἀγαθῶν ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἰδιόρρυθμον διαμόρφωσιν τῆς ζητήσεως καὶ τὴν ἔντασιν τῆς πίεσεως πρὸς αὐξήσιν τῶν διαφόρων εἰσοδημάτων.

Δὲν εἶναι ἄγνωστα τὰ αἰτία ἅτινα προκαλοῦν τὴν αὐξήσιν τῆς κυκλοφορίας εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν, ἰδίᾳ κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ ἔτους. Ἡ πίεσις διὰ τὴν ἔκδοσιν χαρτονομίσματος προήλθε καὶ κατὰ τὸ 1951 : ἀπὸ ἐποχιακοῦς λόγους, οἵτινες βεβαίως ἀνακόπτονται καὶ ὑποχωροῦν μὲ τὴν εἴσοδον τοῦ νέου ἔτους ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, τοῦ ὁποίου αἱ ἠδηγμένα, ἰδίᾳ στρατιωτικὰ καὶ ἐν μέρει μισθοδοτικὰ, δαπάναι ὑπερέχουν κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον τοῦ ἔτους τῶν εἰσπράξεων ἀπὸ τὴν ἀνάγκην χρηματοδοτήσεως τῆς αὐξηθείσης οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν τῆς συγκεντρώσεως ἐγχωρίων προϊόντων.

III. Αί αντιδράσεις τής ελληνικής οικονομίας

Θά ἦτο, βεβαίως, εὐχερές, πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἐναντίου τῆς νομισματικῆς ἰσορροπίας δημιουργηθείσης ἀπειλῆς, νὰ διατεθῆ μεγαλύτερον μέρος τῆς Ἀμερικανικῆς Βοηθείας διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν. Προετιμήθη, ὅμως, ἡ ἀναζήτησις εἰς καθαρῶς ἐσωτερικὰ νομισματικὰ μέτρα τῶν μέσων πρὸς ἀντισιθάμισιν τῶν ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν παραγόντων δυσμενῶν ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς ψυχολογίας ἐπιδράσεων καί, δι' αὐτῶν, ὁ ἰσοζυγισμὸς τῶν πληθωρικῶν καὶ ἀντιπληθωρικῶν δυνάμεων αἵτινες ἐπιενεργοῦν ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς οικονομίας. Τὰ μέτρα ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὰ γενικώτερα πλαίσια ἐντὸς τῶν ὁποίων κινεῖται σήμερον ἡ οἰκονομία, κατηρθύνοντο, κυρίως, ἀφ' ἑνὸς πρὸς τὴν ἐξοικονόμησιν δραχμῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς νομισματικῆς σταθερότητος καὶ πραγματοποιήσιν εἰς τὴν μεγαλύτεραν δυνατὴν ἔκτασιν τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων, καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν μεγαλύτεραν δυνατὴν πειθάρχησιν τῆς ζητήσεως διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἐλέγχων εἰς τὰς τιμὰς καὶ τὸν σχηματισμὸν καὶ τὴν διάθεσιν τῶν χρηματικῶν εἰσοδημάτων.

Ἀπὸ τῆς νομισματικῆς πλευρᾶς ἡ σταθερότης ἐπεδιώχθη διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν πιστώσεων. Συνεπεία τοῦ περιορισμοῦ τούτου ἡ συνολικὴ πιστοδότησις τῆς οἰκονομίας ἐκ κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας εἶχεν ἀνακοπή ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως καθ' ὄλον τὸ 1951, ἐνεφάνισεν οὐσιαστικὴν μείωσιν κατὰ τοὺς μῆνας Φεβρουάριον τοῦ 1951 (κατὰ 130 δισεκατομ.), Αὐγουστον τοῦ 1951 (κατὰ 89 δισεκατομ.) καὶ Ἰανουάριον τοῦ 1952 (κατὰ 72 δισεκατομ.), τῆς σχετικῆς περικοπῆς ἐπιπεσοῦσης κυρίως ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου, τοῦ καπνεμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας.

IV. Αἱ συνέπειαι τῶν μέτρων

Ἐπὶ τῆς νομισματικῆς πλευρᾶς ἡ συνδυασμένη καὶ συστηματικὴ ἐφαρμογὴ τῶν μέτρων τούτων ἤρχισε νὰ ἐπιφέρει εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα καὶ ἀπέτρεψε τὴν πρὸς στιγμὴν ἀπειληθεῖσαν νομισματικὴν ἀναταραχὴν. Ὅλοι οἱ τιμάρημοι ἐμφανίζουν σήμερον σαφῶς ὅτι βαίνομεν πρὸς περίοδον νομισματικῆς σταθερότητος. Ἡ περίοδος δὲ αὕτη φαίνεται ἀρκετὰ μακρὰ ὥστε νὰ προσφέρεται διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν πολλῶν ἐκ τῶν προβλημάτων ἅτινα ἀπασχολοῦν τὴν ἐλληνικὴν οἰκονομίαν. Μὲ μίαν δὲ καλὴν χρῆσιν τῆς Ἀμερικανικῆς Βοηθείας, μὲ μίαν βαθυτέραν ἀναθεώρησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ ὁποία θὰ ἀπαιτήσῃ μικροτέραν πολυτέλειαν ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος καὶ μεγαλύτερας θυσίας ἀπὸ τὰς εὐπόρους τάξεις, εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ Χώρα θὰ ἀντεπεξέλθῃ καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν εἰς τὰς δυσχερείας τῆς. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη, ἄλλωστε, φορὰ πού ὁ ἐλληνικὸς λαὸς καλεῖται νὰ δώσῃ δείγματα τῆς λιτότητος καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ του καὶ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού ἡ ἐπιτυχία θὰ στέψῃ τὰς προσπάθειάς του. Διὰ τῶν ληφθέντων ὅμως μέτρων, καὶ ἰδιαιτάτα τῶν πιστωτικῶν, ἡ ὅλη οἰκονομία τοῦ τόπου ἐτέθη ἐντὸς πλαισίων καθαρῶς ἀντιπληθωρικῶν καὶ ἡ ἐξέλιξις τῆς ὑπετάγῃ εἰς κριτήρια κυρίως ψυχολογικά.

Ἡ μείωσις, συγκεκριμένως, τῶν πιστώσεων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν συνακολουθεῖται ἡ τῶν ἀντιπληθωρικῶν πολιτικῶν, καταλήγει εἰς τὴν μείωσιν τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος καὶ τὴν ἄνοδον τοῦ δεκτοῦ ἀνεργίας, ἐκ τῆς ὅλης δὲ παρακολουθήσεως τῆς ἐξελίξεως τῆς οἰκονομίας δύναται νὰ συναχθῆ ὅτι αἱ πληθωρικαὶ πιέσεις, αἵτινες προέρχονται ἀπὸ τὴν στενότητα ἀγαθῶν, δὲν ὀφείλονται εἰς τὴν ἐξάντλησιν ἀλλὰ εἰς τὴν ἀδυναμίαν ἀναπτύξεως τῶν παραγωγικῶν τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας μέσων. Ἡ ἀνάπτυξις αὕτη προσκόπτει εἰς τὸν κίνδυνον ἀνεπαρκοῦς χρηματοδοτήσεως μέσῳ τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος, λόγῳ τῆς εὐαισθησίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος. Καὶ εἶναι ἰδιότυπον, πρᾶγματι, τὸ φαινόμενον τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας, ἡ ὁποία ἀντιμετωπίζει, εἰς περίοδον πληθωρικῆς ψυχολογίας, ὅπου ἡ προσφορὰ ὑπολείπεται τῆς ζητήσεως, μείωσιν τῆς ζητήσεως εἰς βαθμὸν προκαλοῦντα ἀκουσίαν ἀποθεματοποίησιν.

V. Αἱ συνέπειαι διὰ τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν

Ὅπως ἡ ἐλληνικὴ οἰκονομία ἐμπλέκεται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν πληθωρικῶν καὶ ἀντιπληθωρικῶν μεταπτώσεων, εἰς ἃς παρασύρει εὐμενῆς ἢ δυσμενῆς ψυχολογία· Ἐτι ὅμως μεγαλύτερᾳ βλάβῃ ἐκ τῆς μεταπτώσεως ταύτης προκαλεῖται εἰς τὸν τραπε-

	30 Δεκεμβρίου 1950	31 Δεκεμβρίου 1951	Διαφορά (+ ή -)
Προεξοφλήσεις και 'Ανοικτοί Λίσμοι επί προ- σωπική ασφάλεια	669.069	891.329	+ 222.255
Δάνεια και 'Ανοικτοί Λίσμοι ἐπ' ἐνεχύρω χρηματογράφων	4.127	5.399	+ 1.272
Δάνεια και 'Ανοικτοί Λίσμοι ἐπ' ἐνεχύρω ἐμ- πορευμάτων	707.972	653.559	- 54.413
	<u>1.381.168</u>	<u>1.550.283</u>	<u>+ 169.114</u>

**Αποτελέσματα χρήσεως.*

ΑΙ άνεκκαθάριστοι ώφέλειαι τής Τραπεζής κατά τὸ λήξαν ἔτος ἀνήλθον εἰς	Δρχ. 275.718.703.554
Τὰ ἔξοδα και οἱ εἰς βάρος τής Τραπεζής τόκοι ἀνήλθον εἰς	Δρχ. 253.236.493.488
Ἐξ ὧν :	
Ἐξοδα	Δρχ. 198.093.519.076
Τόκοι	> 55.142.974.412

Τὰ ἔξοδα ἀναλύονται ὡς ἀκολούθως :

Ἐξοδα διαχειρίσεως	Δρχ. 185.223.323.163
Ἐξ ὧν :	
'Αποδοχαί προσωπικοῦ	Δρχ. 126.316.723.724
Εἰσφορὰ εἰς τὰ Ταμεῖα Συντάξεων, 'Αλληλο- βοηθείας και Αὐτασφαλείας Προσωπικοῦ	> 36.682.053.956
'Εξοδα γραφείου (ὕλικόν γραφείου, φωτισμός, θέρμανσις, ταχ κά, τηλ κά κλπ.)	> 17.009.191.033
'Αποζημιώσεις εἰς συνταξιούχους και ἀπολυ- θέντας ὑπαλλήλους	> 2.622.707.330
'Ερανοὶ και ἀγαθοεργίαι	> 2.592.647.120
Φ ὀ ρ ο ι (καθαρῶν προσόδων, κύκλου ἐργασιῶν κλπ.)	Δρχ. 12.870.195.913
	*Ο μ ο θ > 198.093.519.076

'Εν σχέσει μετὴν εἰσφορὰν τής Τραπεζής εἰς τὰ Ταμεῖα Προνοίας τοῦ Προσω-
πικοῦ, σημειοῦμεν ὅτι τὸ ποσόν δραχ. 5.554 ἑκατομ., διὰ τὴν χρῆσιν 1951, ἀποτελεῖ
ἕκτακτον ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμεῖου Αὐτασφαλείας τοῦ Προσωπικοῦ διὰ τὴν συμπληρω-
ματικὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀποζημίωσιν τῶν ἐπὶ κατοχῆς ἐξεληθόντων ὑπαλλήλων.

Τὸ ποσόν τῶν ἐράνων και ἀγαθοεργιῶν ἐμφανίζεται ἠδὲμμένον ἐν σχέσει μετὸ
τοῦ προηγουμένου ἔτους, τοῦτο δ' ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν εἰσφορὰν τής Τραπεζής
εἰς τὸν ἔρανον ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τῶν καταστραφειῶν ἐκκλησιῶν ἐκ δραχ. 800 ἑκατομ.
και εἰς τὴν αὐξήσιν τής εἰσφορᾶς τής Τραπεζής εἰς τὸ 'Εθνικόν 'Ιδρυμα και εἰς τὴν
τὴν Φανέλλαν τοῦ Στρατιώτου κατὰ 300 ἑκατομμύρια.

'Επὶ πλέον ἐνηργήθησαν αἱ ἐξῆς ἀποσβέσεις και κρατήσεις δι' ἀπαιτήσεις ἐπι-
σφαλεῖς :

α) 'Απόσβεσις τῶν δαπανῶν συντηρήσεως και ποσοστοῦ τής ἐν τοῖς βιβλίοις ἀξίας τῶν Καταστημάτων και Κτημάτων τής Τραπεζής	Δρχ. 5.275.200.921—
β) 'Απόσβεσις τῶν δαπανῶν συντηρήσεως και ἐκ τής ἐν τοῖς βιβλίοις ἀξίας τῶν εἰδῶν ἐγκαταστάσεως	> 1.906.256.450—
γ) Κράτησις δι' ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς	> 7.000.000.000—
	*Ο μ ο θ Δρχ. 14.181.457.371—